

TEMA 10: ALTRES TEMES

TÍTOL: **SONATES DE SOMNIS AL TURÓ PARC**

AUTORA: *Roser Díaz Martín*

Article i poema publicats a la revista "El Jardí de Sant Gervasi", el passat estiu.

L'estil de l'escrit així com els versos dedicats al tenor Viñas, ens han animat a incloure'ls entre aquestes pàgines. Felicitem a l'autora, a qui no hem pogut localitzar, i confiem que trobi encertada aquesta decisió.

Un dia de festa, amb un sol radiant, vaig seure al racó romàntic, on els arbres són roses al febrer i els salzes i els pebrers ens donen una frescor especial. Sense adonar-me'n algun em mirava. Penetrants, els ulls de bronze d'una ànima sensible varen requerir la meva atenció.

Damunt d'una catifa de gespa, una melodia dolça trencada per una veu potent, alegre, a mitges entre la força wagneriana i el so més líric em va alçar per damunt de la realitat.

Al tornar del meu encanteri, vaig llegir: Tenor Viñas. Aleshores ho vaig comprendre, era la seva imatge, que en la màgia del parc cobrava vida. El seu Bust, un bronze de Clarà, col.locat al parc l'any 1963, per celebrar el centenari del naixement del tenor, com si d'un miracle es tractés entonava les seves millors cançons. Perquè en Francesc Viñas, s'hi troba bé al parc. Ell va viure al Moianès, era pastor, i quan sortia de l'església del poble, on aprenia amb fe els primers acords, somiava amb la natura, amb fondre's amb ella. Aquí a Barcelona, després de treballar a una fàbrica harmonitzant l'ànima i l'esperit, com en un esclat de sort, va debutar al Liceu, i va cantar a l'Escala de Milà, al Sant Carles de Lisboa i al Covent Garden... i va esdevenir en un mag de la música, en un Déu dels Tenors.

Clarà el va esculpir, sempre des de la distància, el bronzo fred, sobre el granit potent ens el presenta una mica llunyà. Al món èpic de la força s'uneix al mon romàntic del traç i entremig la melodia del temps. Si entreu pel carrer tenor Viñas, el trobareu, ell posa imatge al carrer, però també música al parc. Seieu sota els arbres romàntics i deixeu volar la imaginació, entre el piular de les

*Associació Wagneriana. Apartat postal 1159. Barcelona 08080
[Http://www.associaciowagneriana.com](http://www.associaciowagneriana.com) info@associaciowagneriana.com*

cotorres i els coloms, com una fragància de l'aire, la seva veu us passejarà pel parc, on el llac reverbera el ressò d'un dels nostres millors tenors. Tristany "La mestressa del silenci, m'obliga a callar, si comprenc el que ella va callar, callo jo el que ella no comprén" (Tristany i Isolda)

Fixeu-vos, el bust del tenor compren, veu i coneix, moltes coses del parc, que nosaltres potser no comprenem, malgrat tot, ell les calla.

TENOR DELS ESTELS

(Dedicat a Francesc Viñas)

*Notes que s'escapen entre els arbres tendres,
grinyola sota els núvols la reixa del parc,
Més enllà la lluna entre mig de llanternes
demana als estels, un lloc per mirar.
I a prop del llac que ha perdut baranes,
s'escolta una música, molt fonda, potent,
els arbres ballant, entre mig de cascades,
són gotes de pluja que s'emporta el vent.
I com si una vareta d'una fada màgica
donés vida al bust, de bronze escardat,
ple de meravelles reviu els somnis
d'un home que ens canta des del seu passat
librettos de Lohengrin, o de Tristany i Isolda,
esgarren els miols dels gats amagats.
Figures com Borgatti, Gayarre, Tintorer,
admiren la veu d'un dels homes grans.
Silenci... quelcom s'escolta,
cavalls rusticans que busquen el seu mag,
i una veu mig d'home i mig d'ultratomba
a camí entre el líric i el potent wagnerià,
surt del bust inert, que dorm sota els arbres
i desperta als nans que viuen al parc.
Tenor per la música, home ras pels homes,
ànima sensible amb veu de gegant.*